

18. HERTIG FRÖJDENBORG OCH FRÖKEN ADELIN.

36. »I gifven mig in de vinglasen två,
Deruti vill jag dricka hertig Fröjdenborgs skål.»
37. »I gifven mig in ett glas med mjöd,
Deri skall jag dricka mig sjelfvan till död.»
38. Den första drick hon af mjödglaset drack,
Hennes ögon de runno, hennes hjerta det sprack.
39. Brådt kom bud för konungen in:
»Fröken Adelin sitter död i kammaren sin.»
40. Konungen sig ut genom dörren sprang,
Han slog igen dörren, så låsen han sang.
41. »Ack, Herre Gud nåda mig arma man!
Som hafver förrådt mitt endaste barn.»
42. »Hade jag trott deras kärlek så stark,
Han skulle inte dött för hundratusen mark.»
43. »Hade jag vest deras trohet så huld,
Han skulle inte dött för hundra tunnor guld.»
44. De lade de två liken allt uppå en bår,
Och fruar och jungfrur de krusa' deras hår.
45. De lade de två liken allt uti en graf,
Der sofva de sött till domedag.
46. Det växte en lind uppå begge deras graf,
Hon står der grön till domedag.
47. Den linden hon växte öfver kyrkokam —
För allt hvad som kärt är i verlden —
Det ena bladet tager det andra uti famn.
Mig tyckes det är tungt till att lefva.